

fas cap favor en continuar no volguent respectar las lleys, ni el sentit comú, essent ell, com es, jutje municipal!

Quina reputació per un *concejalero* que passa de vint anys que no abandona las escalas del consistori, en jugar en sa casa als prohibits, burlantse de las lleys y de la miseria de algunas familias!

¡Oh, y sobre tot, tenir alguna vegada per tallador del MONTE an en Severo!

¡Quin contrast! ¡un home públich ab l'home d'una dona idem!

Senyor Jutje, senyor tinent de la Guardia Civil, senyors tots de totas las autoritats, ¿que tenen carta blanca 'ls senyors *concejals*?

¿Que no 'n té prou d'ocupar en càrrechs públichs á casi tota sa familia, que tracti d'expropiar per medi del joch als pobres que, per necessitat els uns y per vici els altres, concorren á son caté?

Senyor Gobernador de la provincia: aquí té á tot un *concejal*, á un ex-alcalde, al representant directe del senyor Planas y Casals, burlantse de las lleys, de la moral, del sentit comú y de la miseria del poble.

Y aquí, ¿qué hi diu aquesta xusma de poble inconscient, vergonyant y rastrer, que en nostra moralisadora tasca sols hi veu en lo brusch, pero franch de nostre llenguatge de campanya, l'escándol? ¿No es més escándol el procedir del senyor Paituví y... Severo que nostra labor?

Vaja, abaix la careta y confessar de pla vostres pressentiments, y no fer feyna rastrella pel rosegó de pa que tant vos costa.

Ara una altra, senyor Gobernador de la provincia: si el tal llest y poch escrupulós senyor Paituví continúa jugantse en sa casa als jochs prohibits, per més que 'l seu fill siga Jutje municipal y ell *concejal* casi perpetuo, en nom de las mullers que 's veuhen expropiadas pel vici de sos marits, en nom de nostra dignitat y pel bon nom de nostra desgraciada vila, si las autoritats no se 'n cuydan, nosaltres, nosaltres serem els que assaltarem el joch, y á garrotada seca espargirem sos estrofeus y qui s'imposi pel devant.

Senyor Paituví: devant de la teva barra, hi ha la dignitat del poble, y si aquesta 's trepitja, hi haurá nostre concurs y... nostres *bemols*.

Hem dit.

Y per descarat y miserable

¡A LA BARRA!

GRUPO REBELDE

REGALO

Com á regalo á nostre *olfeteador*, traduhim el següent article de *El Rebelde*, de Madrid.

L'Anarquista y el polissont judicial

Un rey no es un home; es un rey. Un capellá no es un home; es un capellá. Un ministre no es un home; es un ministre. Un fiscal no es un home; es un fiscal. Un gobernador no es un home; es un gobernador. Un general no es un home; es un general. Pero un polissont judicial té de sér humá molt menos que tots els ants dits guardians del injust y *desordenat ordre* social d'avuy. Un polissont judicial es un polissont judicial, y no hi ha més que dir.

Sa missió es de lo més indigne, ruhi, abjecte y reptiliá que puga haverhi á la terra.

L'anarquista va sempre devant. El polissont va sempre al detrás, ensuant pedositats.

L'anarquista obra sempre com sér extraordinari y superior. El polissont exerceix funcions que deshonrarían als goscos.

L'anarquista 's mou com li plau. El polissont está obligat á limitar y adaptar sa marxa conforme als passos alternatius del anarquista qual vigilancia se li encomana.

L'anarquista es un cor molt gran y molt noble, secundat per un cervell molt vigorós. El polissont es panxa inmovible que adoptà la forma humana, com hauría pogut adoptar la de galipau ó altre qual-sevol.

L'anarquista es un valent, franch y decidit lluitador que jamay s'arredra en confessar sas ideas y manté sos actes ab orgull alardejador. El polissont es un cobart rastrella, solapat, traïdor y jesuítich arcabot que está ab l'obligació d'escoltar furtivament totas las conversacions, d'enganyar ab *guilleria* á tots els homes, d'olorar tots els bacins, de perseguir á tots els treballadors honrats, de preparar totas las infamias, de secundar totas las injusticias, d'entrar ab enganyifas á totas parts, d'ocultar y negar sa verdadera personalitat, com si d'un assessí 's tractés.

L'anarquista es el precursor que guía á l'humanitat, enarbolant sempre la fulgurant antorxa del progrés. El polissont es l'escolá servil que va sempre á la una ab l'apaga-ciris de la reacció y la manxa de la violencia. Pero las bufadas del polissont surteixen en l'antorxa del anarquista el mateix efecte que 'l bufar del burinot en l'incendi d'un planeta.

L'anarquista es el més alt representant d'un mon nou, hermós, fecond, gran y felís, qual arrobant sufriment s'ovira ja en la llunyanía, prenyat d'amor, de justicia y llibertat. El polissont es el més baix instrument del món decrepit, lleig, estéril, mesquí, infortunat, injust y miserable, que agonitza pressurosament.

L'anarquista pensa, sent y vol. El polissont manduca, embustereja y persegueix.

L'anarquista viu. El polissont vegeta. L'anarquista estima. El polissont odia. L'anarquista produheix y crea. El polissont vagueja y gasta.

L'anarquista no fa més que repelir la violencia ab la violencia. El polissont abusa y atropella cínicament.

L'anarquista es una afirmació. El polissont es una negació.

L'anarquista es el que avensa amb empenya. El polissont es lo que 's putrefaciona inanicionat.

L'anarquista es la salut, la acció, la activitat. El polissont es la peste, la inacció, la passivitat.

L'anarquista ho es tot. El polissont res.

L'anarquista és y será. El polissont aparenta ésser, pero ja no es.

Pero per aixó, jo no odío als polissonts judicials. Es més, ni sisquera m'infundeixen compassió. Seria molt colossal l'honor que 'ls dispensaria compadeixentme d'ells. Lo que m'inspiran es asco. No altra cosa poden inspirarme aquets pobres ganduls que venen sa persona, llogan sa conciencia, hipotecan sa llibertat y abjeccionan sa individualitat per un miserable rosegó, per servir d'*olfeteadors*, *sabuesos* y cruels botxins de sos semblants.

Per tot aixó em moriria de fam, sería lladre, assessí, forçant, embaucador, canalla, y si necessari fos, marica, ants que ésser polissont, y sobre tot polissont judicial.

A més, l'anarquista val per molt. El polissont no val per res.

L'anarquista es intel·ligent, vigorós, y, per lo general, culte. El polissont es un idiota, un débil y un ignorant, incapás de tot procés intelectual. El que vulgui convèncers de tal asserció, que llegeixi lo que segueix, copia exacta d'una citació feta pera mí, ab llapis y sobre un petit tros de paper de barba, per un policia judicial: «Haga V. el Favor de presentarse en las oficinas de la Policía Judicial el de 22, de 10 á 3 dela tarde, Argensola 5 1.»

Compareu ara tan correcta citació ab la següent amenssa, escrita també ab llapis, en una paret del calabós en que vaig estar vinticinch horas, després d'esser detingut arbitraria, injusta y atropelladament pel molt polissont Morcillo, en la tarde del 24 del mes passat:

«El Gorrero es un hijo de la gran p..., que coge á los golfos y deja á los randas, y el día que menps piense le boy á dar una mojada que le boy á partir el corazón, porque la cárce no está para los golfos, que fué hecha para los ladrones y criminales, y encima le boy á j... la mujer.»

Firma un desgraciat que l'enviá de quinzena.

Com acaba de veures, els golfos saben